

La finestra oberta

ÀNGEL SUBIRATS

Un assumpte massa seriós

Ja fa temps que estem vivint en un estat de desafecció política important. La gent cada vegada dona menys importància a la política, i no només aquí, a Andorra, sinó que és un fenomen estès a nivell de Europa. Això provoca el creixement del suport a partits populistes i de valors poc democràtics. Els polítics ens deceben, fracassen en la seva tasca com a representants nostres i fan que cada vegada sigui més feixuc pensar i actuar respecte aquesta situació.

Hem arribat fins aquí a causa de diferents factors, alguns dels quals potser no imputables als nostres dirigents, però d'altres directament relacionats amb els seus interessos i accions. Per exemple, una crisi econòmica com la passada, o sanitària, com la present, sempre provocarà que un govern es desgasti, encara que aquest ho gestioni amb eficiència. Tanmateix hi ha d'altres que són directament provocats per l'actuació tant del que governa com del que fa oposició. Els comportaments deshonestos, o el distanciament de la classe política dels interessos de la ciutadania, fan que la població deixi de creure en la democràcia. La contractació *a dit* d'una empresa unipersonal propietat d'un conegut d'un membre del Govern, la minsa justificació de les baixes pensions, els possibles draps bruts d'una empresa vinculada a un cap de Govern, o presumptes tractes de favor per part del poder executiu a aquest, són els

fets que van trencant la confiança de la ciutadania vers el sistema polític.

Això se solucionaria amb una oposició ferma, que fos capaç de presentar una alternativa que permetés el poble creure en el sistema polític. Però accions com una intervenció oficial basada en un plagi d'un programa d'un partit d'un altre país, o un membre del Consell General que per motius personals abandona un grup polític on representa a un col·lectiu de votants per establir-se com no adscrit, no ajuden massa.

Però això no és cosa només d'aquesta legislatura. La cúpula del govern anterior està investigada judicialment per prevaricació en una actuació sobre la banca d'aquest país. També recordem accions passades d'aquell govern, com és el cas de *Martí connection* o el transport de metall preciós a través de diverses fronteres, semblaria ser que tanmateix amb tots els papers correctes.

No ens enganem, bona part de l'actual classe política busca la

fantilització de la ciutadania, per tal de seguir actuant en benefici propi, i no en el del poble. Volen que ens desanímem, que els deixem fer, i que els més crítics ja no tinguem ni ganes d'anar a votar, la qual cosa els ajudarà a conservar les cadires en el Consell General amb els vots assegurats.

Si realment volguessin el millor pel poble i pel país, ja de fa temps haurien millorat la seva estratègia, enfrontant-se als problemes socials, creant projectes d'interès per a la ciutadania, fent reformes institucionals per combatre la corrupció o professionalitzant la funció pública on calgui, en lloc de contractar empreses externes.

Hem de lluitar contra això. Recordem una reflexió de **Charles de Gaulle**, que sembla profètica: «He arribat a la conclusió de que la política és un assumpte massa seriós com per deixar-lo en mans dels polítics». ≡

Membre de la CPN de Progressistes-SDP